

Một buổi sáng cuối Xuân đầu H, hai chú tiểu của chùa Pháp Vân ra mua củi chùa thì thấy một cái bọc nhỏ đặt trong một cái hộp giấy củi không có nắp đậy, trong cái bọc đó là một đứa bé gái khoảng một tháng tuổi, đang thiếp ngủ ! Mười ba năm sau, đứa bé gái bỏ cha mẹ vào nhà chùa đó đã trở thành một thiếp nữ một phật tử mỳ ngày, một trái xoan, đáng đẹp thanh tú. Hai chú tiểu ngày nào đã trở thành sư thầy, nói với nhau : “Chúng ta làm nên chuyện này như thế cũng được rồi, nay nên trở đứa bé lại cho cha mẹ nó, để nó lại đây tất sẽ gây họa lớn ! Cái trán cao rộng, hai gò và sáng bóng, mũi thì dài sống mũi lại quá mạnh mẽ, lại quýn cao rộng nên có sự sát phu, đàn ông mà dây dưa với nó tất chết bất đắc kỳ tử !” Rồi ngay sau đó, hai sư thầy gọi cô bé cho một vị giáo sư, nói là nó có một chút thông minh, như giáo sư kèm cặp, sau tất sẽ trở thành nhân tài của đất nước ! Quả nhiên, chỉ sau ba năm, cô bé đã học xong tất cả chương trình phổ thông trung học. Các bài thi đại học như năm trước đó, cô bé đều làm được như ăn kẹo ! Vị giáo sư đã hoàn tất mọi thủ tục để cô bé tham dự kỳ thi đại học rồi, cô bé tất sẽ đỗ thi khoa, còn nước sẽ bỏ một phen bất ngờ !...

Nhưng, ngày hôm đó bất ngờ lại chỉ là hai ông sư thầy của chùa Pháp Vân : Trước ngày thi một ngày, bà và vị giáo sư dắt cô bé trở lại cho nhà chùa mà rằng :

- Đứa bé này thông minh thật, đúng là Thiên đồng, nhưng nó đã đem tai họa đến cho nhà tôi : ông chúng tôi gọi nó đặt một đặt một công danh, vậy mà chỉ sau một đêm dan díu với nó đã chết thật thảm thương ! (Khóc) Sáng nay, ông y dầy sẫm tím tím như máu, vậy mà không thể trở về nhà với tôi được nữa : một chiếc xe tải to đùng đã nghiền nát ông y rồi !

Hai vị sư thầy đành đưa cô bé lại chùa. Vì cứ truy tìm tung tích cha mẹ đứa bé vẫn chưa có kết quả. Hai vị sư thầy bàn với nhau : “Nó đã đem tai họa đến cho người ta, vậy phải cho nó cái gì chuộc lại tội lỗi : cho nó đi học nghề chừa bệnh cứu người . Công, tội có thể bù đắp, hóa giải cho nhau !” Cô bé liền được gọi đến phòng mạch Đông Y của một Lão ông Y danh tiếng, nghe nói đã bỏn độn hành nghề chừa bệnh cứu người, cha ông đã từng thi giáo bọc danh y Hội Thiêng Lãn Ông !

Cô bé đến phòng mạch Đông Y của được ba bảy hai mươi một ngày thì bà và ông Lão ông Y đã dắt nó đến trước cho nhà chùa mà không nói một lời ! Hai sư thầy đi tìm hiểu sự việc thì được biết : một lần đang xem bệnh, kê đơn bệnh cho con bệnh thì cô bé đi vào nói đau bụng không thể chịu nổi. Vị Lão ông y đành bỏ công việc mà tìm cách cắt cơn đau cho cô bé. Sau một hồi day huyệt, cô bé đã hết đau bụng như ngừng vị Lão ông Y đã bắt cô bé làm cho một hồi, không thể kiếm được tiền sống tình dục cứ dâng lên cuộn cuộn. Sau cuộc giao hoan với vàng với cô bé, vị Lão ông Y chững còn mình một đống kê đơn bệnh cho con bệnh, kết quả là

cái toa thu c y đã gi t ch t con b nh, ng i nhà con b nh t c thì vác dao đ n đòi m ng, ch ng k p ngăn c n !

Hai v s th y sau khi bi t chuy n thì m i ph n kinh hãi ! M c dù hai v s th y nghi n c u r t k v thu t t vi t ng s nh ng trong thâm tâm h đ u không m y tin vào nh ng chuy n tào lao đó, ch ng qua ch là trò ch i c a t o hóa ! Nh ng đ n s vi c x y ra phòng m ch Đông Y này thì c hai v s th y đ u run s tr c s huy n bí c a đ nh m nh mà thu t t ng s ch hé m đ c ph n nào s huy n bí đó ! Suy nghĩ nát n c mà hai v s th y v n ch a bi t ph i cho cô bé có t ng cách đ th ng này đi đâu, chùa Pháp Vân này ch a có l thu nh n s n mà tung tích cha m cô bé v n ch a th y tăm h i gì ? Th i gian c đ u đ n trôi đi t ng ngày, t ng ngày, nó không th đ ng l i đ đ i hai v s th y nghĩ xong k v n toàn, m t tu n l trôi qua nh m t cái ch p m t. Sang ngày th tám, m t v s th y có vi c ph i đi Tây Nguyên. Ba ngày sau, v s th y nhà đ c báo m ng, ng i báo m ng l i là đích thân B Tát:”Đêm hôm tr c khi đi Tây Nguyên, s huynh con đã đ i đ t giao hoan v i cô bé có t ng sát phu đó. Hôm qua, xe ch s huynh con đã l n xu ng v c t nh Kon Tum, chỉ c xe cháy r i, s huynh con đã b cháy thành than r i! T i c thay, tr ng cây s p đ n ngày hái qu mà l i...Con ráng mà gi thân đ ng tu thành chính qu , đ ng nh s huynh mà u ng công m y ch c năm tu hành!”. V s th y ch còn bi t ôm bài v c a s huynh mà khóc không thành ti ng!...

* * *

Khi tôi đang lang thang ki m s ng Sài Gòn thì b t ng g p m t ng i b n cũ là chuyên gia Hán-Nôm Hà N i vào Sài Gòn làm vi c. Khi bi t đ c tình c nh đang th t nghi p c a tôi, ng i b n nói :

- Giá nh ông nghe tôi, h i còn làm Vi n Văn h c mà tranh th theo h c m t khóa Hán-Nôm thì bây gi tôi có th nh n ông làm vi c ch tôi. Bây gi phong trào tìm v c i ngu n r t r m r , r t nhi u văn bia, th n tích, gia ph ...c n đ c biên đ ch...

- Tôi không thích nói “Giá nh ...”, ông không giúp đ c gì cho tôi cũng không sao ! – Tôi nói c ng – Mà ông cũng ch ng ph i ái ng i cho tình c m c a tôi bây gi. Cái s tôi nó “bèo đ t mây trôi” dài dài, tôi đã quen r i !

Ng i b n v t nh ra đi u gì, v i nói :

- Ông nói t i chuy n t nng s làm tôi nh đ n m t v s th y chùa Pháp Vân, v a là bà con xa v a là h c trò Hán-Nôm c a tôi. V s th y này r t gi i t vi t nng s , n u ông có h ng thú, tôi s đ n ông t i ch i !

Dĩ nhiên là tôi r t h ng thú và ng i b n chuyên gia Hán-Nôm li n đ n tôi đ n chùa Pháp Vân.

Khi chúng tôi đ n chùa Pháp Vân, v s th y v n ch a thôi ôm bài v c a s huynh mà khóc th m ! G p ng i b n chuyên gia Hán-Nôm và tôi, v s th y m i đ t đ c n i đau m t s huynh đã kéo dài ba ngày ! Sau khi k cho chúng tôi nghe đ u đuôi câu chuy n v cô bé có t nng sát phu, v s th y nói :

- Tôi đã đ c B Tát báo m ng s p thành chính qu , vì th b ng m i giá ph i cho cô bé đi kh i chùa này. Tôi r t mong s ph và thí ch đây giúp tôi !

- Chúng tôi xin s n lòng, s th y cho bi t giúp nh th nào ? – Tôi và ng i b n Hán-Nôm cùng nói .

V s th y im l ng giây lát nh l y h i r i nói :

- Tôi không ng cái t nng sát phu c a cô bé l i hi u nghi m kinh hoàng nh v y. Tôi đã đành ph i l y cái t nng cách đó ra mà đ t tên làm gi y khai sinh cho cô bé, g i ch ch đi m t chút : Sa Phi ! Tôi ch t nghĩ, cái tên đó g n gi ng v i tên m t lo i đá quý, vì th tìm m t ng i có tên là m t lo i đá quý mà g cho cô ta thì tại h a s gi m thi u đi nhi u, n u ng i đó có lá s t vi g n gi ng v i lá s t vi c a Hàn Tín thì không còn lo ng i gì n a !

Nghe t i đó, tôi gi t mình kinh ng c vì th y mình đáp ng đ c hai đi u ki n mà s th y v a nói. Tôi càng kinh ng c h n khi v s th y chăm chú nhìn tôi m t lát r i nói :

- Thí ch đây đã p lá s t vi ch a ? N u ch a tôi xin làm giúp !

Tôi y lá s t vi c a mình ra đ a cho v s th y mà nói :

- Tôi m i p lá s này đ c m t thág, nh th y xem i !

V s th y đón y lá s t vi c a tôi, li c nhanh qua r i n m ch t y hai tay tôi mà r ng :

- Ng i c u m ng tôi đây r i ! H n là B Tát đã đ a t i !

M i vi c đã đ c quy t đ nh chóng vánh nh là v s th y đã chu n b s n t tr c : v s th y thuê cho tôi m t căn nhà nh ở vùng ven đô, ti n tr tr c m t năm, ba ngày n a tôi s đem xe hoa đ n đón cô dâu Sa Phi v đó làm l đ ng phòng ! T t nhiên m i chi phí cho t c c i (g n nh), s th y lo h t !...

Ngày th nh t, tôi làm xong cái vi c khá quan tr ng là tân trang căn nhà nh , n i s tr thành t m gia đình c a tôi sau nhi u năm phiêu b t giang h , l n lóc kh p r ng xanh núi đ cho đ n bi n b c sóng c n ! Có l cái nhu c u c n có đi m đ ng đã quá m nh khi n cho tôi không h c m th y run s m y may khi ph i đ i m t v i s gi c a t th n ! Có lúc tôi cũng t c l i mà c i th m : “Có ch t trong tay ng i đ p cũng còn h n là ch t tan xác n i sa tr ng m t mù bom đ n ! V i i, v s th y đã cam đoan v i tôi r ng , cái t ng sát phu dù có đ đ i t i c nào cũng không h i đ c tôi, vì tôi đã có quý nhân phù tr , h n ch c l n tôi đã thoát hi m trong đ ng t k t c đã kh ng đ nh ch c ch n đi u đó !”. Qu nhiên, trong gi c ng nhà m i đêm đ u tiên, tôi đã đ c Ph t T Nh Lai hi n ra báo m ng : Ngài hi n ra trong ánh hào quang r c r , nhìn tôi b ng ánh m t nhân t , tuy Ngài không nói gì nh ng đã m m c i v i tôi ! Tôi hi u ra ngay cái n ý sau s ki n này : tôi đã có công c u n n ng i nhà Ph t (t c v s th y chùa Pháp Vân) nên s ph n đã m m c i v i tôi, tôi c im l ng làm theo s x p đ t c a s ph n, không nói gì c , vì im l ng là vàng mà !

Ngày th hai, tôi đi thuê xe ô-tô đón dâu và m t b complê và mua m t vài th l t v t c n dùng. Xong vi c, cũng v a t i b a tr a, tôi vào m t nhà hàng n i con h m yên tĩnh đ t th ng cho mình m t ch u no say, đ ng ngày mai b c vào cu c chi n đ u m i đ y bí hi m ! V a u ng

xong li bìa đ u tiên thì th t b t ng , Siêu – ng i b n h c v i tôi t nă m h c l p m i i tr ng H i An (H i Phòng), đi vào, m t mình ! Sau phút hàn huyên tôi m i đ c bi t : T t nghi p đ i h c Th y s n, Siêu v làm vi c S Th y S n H i Phòng m t th i gian r i lên c quan B , m t th i gian sau n a làm giám đ c m t công ty xu t nh p kh u th y h i s n, hi n đang chu n b nh n ch c phó T ng giám đ c c a m t T ng công ty r t l n. H i đ n chuy n v con, Siêu r u rĩ nói :

- Ngày mai là ngày tao c i v l n th hai. N u nh v tr c c a tao đ p nh hoa h u thì v này không thua gì Th N c a anh Chí Phèo !

Tôi ng c nhiên :

- Th thì thôi đi, nh mày l y v đ p có khó gì ?

- Không th thôi d d dàng nh mày nói th đ c ! – Siêu nói thông th - Cô nàng tuy x u m nh ng l i t t ng, ph i nói là quý t ng, đó là t ng “v ng phu ích t” : nàng v a có ng c đ i yêu vì v a có song long nhi u nguy t, ng i nh th trong ngàn ng i m i có m t ! H n n a, cha và m nàng đ u có th l c c c m nh trong gi i kinh doanh và quan tr ng !

- Th thì còn r u rĩ cái n i gì ! C c i cô v Th N y đi, khi nào thích “ăn ph” thì m t cú đi n tho i là có li n, mà “ph” bây gi đ c “nâng c p” t i c siêu ng i m u, hoa h u, ngôi sao đi n nh...th m chí có c “hàng ngo i” v i đ các màu da, các qu c t ch ! – Tôi nói nh là r t sành s i trong đ tài này !

Siêu nh là không h ng thú v i cái đ tài “ph”, h i sang chuy n làm ăn c a tôi và t ra ái ng i cho c nh ng hi n t i c a tôi. Siêu nói :

- Ch u khó ch m t th i gian n a, khi nào tao nh n ch c, tao s l y mày v làm vi c Phòng thông tin – tuyên truy n, ch c là mày s làm t t ! Còn chuy n v con thì sao ?

Khi tôi đi a t m hình c a Sa Phi cho Siêu xem và nói ngày mai s là ngày đón dâu, Siêu kinh ngạc th t lên :

- Tiên n giảng tr n ! Không thua gì t đi i m nhân bên Tàu ngày x a ! Cô gái này có v đi p b nguy t c a Điều Thuy n !

- Chính xác! – Tôi th a nh n – Dung nhan thì hao hao nh Điều Thuy n, nh ng t ch t thì đi c bi t thông minh, trí nh th t siêu phàm. Đi c sách ch m t l n là hi u ngay và nh h t, có th đi c ng c Truy n Ki u không sai m t ch ! Cô ta đã t h c ba ngo i ng Anh, Pháp và Trung Hoa! Tuy không h c qua tr ng nào nh ng có th gi i nhanh chóng t t c các đi thi đi i h c!...

Nh ng câu chuy n v cô gái Sa Phi đã th c s cu n hút anh b n Siêu c a tôi, nh t là chuy n sát phu k l và kinh hoàng! Khi chúng tôi đã u ng h t m t thùng bia Heineken, Siêu nói “xì-t p” và kêu m t m trà Thái r i ch m rãi nói:

- Mà y ph i h y b ngay đám c i này! Đi r i tao s làm m i cho mà y m t ng i v có t ng cách c c quý, v a v ng phu ích t v a r t xinh đi p, l i có ch c danh Phó Giám đi c đảng hoàng !

- Dù có là N hoàng b y gi mu n c i tao, tao cũng không ham. Đã nh n l i ng i ta r i, m i vi c đã hoàn t t, không th th t tín đi c, nh t là v i ng i nhà Ph t! Hình nh trong chuy n này, c Ph t T Nh Lai và Quan Âm B Tát đi u nhúng tay vào! – Tôi nói to nh quát.

Hai ng i hai quan ni m khác nhau th t khó mà có th đi đi n m t s hòa hoãn. Nh ng t ng cu c tranh lu n c a chúng tôi s đi n đi n xung đi t vì chúng tôi v n cùng nóng tính và t th i h c trò v n ch ng ai ch u thua ai. Song, anh b n Siêu c a tôi t ra bình tĩnh và sành đi i h n. Không hi u sao, Siêu b ng đi a cho tôi cái đi n tho i đi đi ng m i c ng và nói :

- Cái đi n tho i đi đi ng này tao mua cho m v , nh ng hôm nay g p l i mà y đây, t ng mà y luôn. Mà y hãy g i cho m t ng i thân nào đó b t k m i mai đi n đi c i c a mà y, n u ng i đó nh n l i ngay thì m i đi u mà y nói t n y đi n gi đi u đúng ! Còn n u mà y g i ti p cho hai ng i n a mà không ai nh n l i thì mà y ph i nghe tao, h y đám c i !

Tôi nh n cái đi n tho i di đ ng t tay Siêu, n ngay s máy đi n tho i c a bà ch c . V a nghe th y gi ng nói c a tôi, bà ch đã nói ngay, gi ng m u máo :

- M m n ng, tình hình r t nguy k ch, c u ra Hà N i ngay, ch s ra sau vì c ba đ a cháu c a c u đ u đang s t ói m a lung tung !...

Nh n đ c tin đ , tôi b o Siêu đ a tôi đ n chùa Pháp Vân ngay. V s th y ch p nh n quy t đ nh ch p nh óng c a tôi : tôi ph i đi Hà N i ngay, Siêu s thay tôi gi i quy t v cô gái t ng sát phu !...

* * *

Ra Hà N i, tôi ch đ c báo hi u m m t tháng thì m tôi qua đ i. Tr c khi nh m m t xuôi tay, m tôi ch đ c cho tôi nghe m t câu ca dao c :

“Con i, nh y câu này

Sông sâu ch l i, dò đ y ch đi !”

Sau cái ch t c a m , m i suy nghĩ c a tôi v s đ i nh là có s thay đ i r t l n : N u nh tr c đây tôi “coi tr i b ng vung”, s n sàng “bán tr i không v n t” thì bây gi lúc nào tôi cũng c m th y s h i, th y mình y u đ u i, bé nh vô cùng, cô đ n vô cùng ! T h i h n là trong gi c ng th ng có ác m ng : c nh bom đ n n i chi n tr ng ngày x a c hi n v không ng t, và k t c c nh ng c n ác m ng y là m t chùm bom c lao th ng vào ng i tôi, có l n là c m t t p h n ch c chi c máy bay “Th n S m”, “Con Ma” c nh m tôi mà lao t i cùng v i nh ng âm thanh g m rú ghê r n !... Và cu i cùng tôi đã rút ra ph ng châm x th : tránh m i va ch m v i ng i đ i và tránh xa m i tai ng có th x y ra ! Đ làm đ c nh th , không có cách nào t t h n là làm theo các n sĩ th i x a !

8 / 9

ch&c c& giám đ&c, T&ng giám đ&c, trong đó có hai v& thu&c ngành du l&ch, hai v& ngành Ngân hàng, hai v& ngành D&u khí, hai v& ngành Th&y h&i s&n và hai v& ngành Th&ng m&i! V&i “chi&n tích” đó, bà Sái phu nhân còn có tên g&i “Th&p đ&o N& t&ng quân”, đó là gi&i s& h&c g&i còn cánh nhà báo thì g&i là “Dũng sĩ đ&t giám đ&c”!...

Khi tôi nói r&ng tôi đã g&p cô gái Sa Phi & chùa Pháp Vân thì bà Sái phu nhân b&ng khóc r&ng lên m&t h&i r&i nói:

- Tôi th&t đáng ch&t khi b& con bé vào chùa Pháp Vân!... Con &i, con hãy tha t&i cho m&! Sau đó ba năm, tôi có nh&ng &i đ&n tìm nh&ng không th&y, tính đ&n nay đã g&n hai m&&i năm tr&i, không bi&t con tôi th& nào? N&u ông bi&t con tôi & đâu đ&n nó v& đây v&i tôi, tôi xin tình nguyện làm tôi t& cho ông mãi mãi!...

V&n có tính đ& m&i lòng tr&&c nh&ng l&i c&u xin đ&m l&, tôi nh&n l&i đi tìm Sa Phi, v& l&i tôi cũng có chút “duyên n&” v&i cô gái này! Tôi l&p t&c đi tìm Siêu. Có l& đ&n nhà cô gái x&u nh& Th& N&nh&ng có t&ng “v&ng phu ích t&” mà ch&c là Siêu đã c&&i làm v& thì s& g&p Siêu. Nh&ng khi tôi đ&n thì cô Th& N& nói v&i tôi:

- Anh Siêu chê em x&u xí quá nên đã h&y hôn mà c&&i cô gái có cái tên “Sa Sát” gì đó r&i! Nghe nói h& đang h&&ng tu&n trăng m&t & Đà L&t, anh lên đó s& g&p ngay!

Tôi đ&n ngay Công ty c&a Siêu thì h& cũng nói v&y và cho tôi s& máy di đ&ng c&a Siêu. Tôi g&i ngay cho Siêu thì ng&&i tr& l&i l&i là ti&ng Sa Phi: “Em là Sa Phi đây! Anh Siêu c&a em đang & đâu h&? Chúng em đang & thác Đ&m Bri, anh &y v&a r&i xu&ng thác cách nay năm phút, đ&i c&u h& đang tìm nh&ng ch&a th&y xác!...”. Không bi&t cô gái Sa Phi còn nói gì n&a không mà tôi ch&ng nghe th&y ti&ng thác đ&i &m ào!...